Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina Judecător: Elvira Lavciuc
Dosarul nr. 2rc-281/23
2-23097099-02-2rc-15082023

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

12 octombrie 2023 mun. Chişinău
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător: Anatol Pahopol
Judecători: Ruxanda Pulbere şi Ala Malîi

examinând, în lipsa părților, recursul declarat de SRL „Slohor-Uris" împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 iulie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Maxole Grup" către SRL „Slohor-Uris" privind rezoluțiunea contractului și încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

La 06 iulie 2023, avocatul Gheorghiță Oleg, acționând în interesele SRL „Maxole Grup" a înaintat acțiune civilă către SRL „Slohor-Uris" privind privind rezoluțiunea contractului nr.17/08 din 17 august 2022 și încasarea datoriei.

Concomitent cu depunerea acţiunii, reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor financiare ale pârâtului în limitele valorii acțiunii în sumă de 500 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 iulie 2023, în vederea asigurării acțiunii reclamantului, a fost aplicat sechestru pe bunurile imobile, cât şi mijloacele băneşti ale pârâtei SRL „Slohor-Uris", c/f *****, cu adresa juridică în *****, cu titlu de asigurare a acţiunii în limita valorii revendicărilor din acţiune în mărime totală de 500000 lei.

Solicitarea recurentului:

La data de 21 iulie 2023, SRL „Slohor-Uris” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 iulie 2023, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii instanței de fond.

Argumentele recursului:

În motivarea cererii de recurs, recurentul SRL „Slohor-Uris” a indicat că nu este de acord cu încheierea recurată, o consideră ilegală și neîntemeiată.

Afirmă recurentul că, SRL „SLOHOR-URIS” a avut şi are cantitatea de grâu achitată de către intimatul/reclamant, prin urmare nu este nici o necesitate de a aplica sechestre pe alte bunuri, care a rămas depozitată la rugămintea administratorului intimatului, după care a refuzat să-şi ridice marfa. Faptul că intimatul nu doreşte să ridice producţia la preţul contractat - nu este temei de aplicare a sechestrului Intimatul a decis să organizeze scheme cu o intenţie pe viitor ascunsă şi meschină, dând dovadă de un comportament de rea-credinţă ca parte a contractului nominalizat.

Susține că SRL „SLOHOR-URIS” nu este o entitate falimentară, dar se află în dezvoltare în sens pozitiv, prin urmare continuă să cultive cereale, inclusiv şi grâu - având în genul de activitate principal: cultivarea cerealelor.

În opinia recurentului, aplicarea sechestrului aduce perturbări grave în activitatea agricolă a SRL „SLOHOR-URIS”. Pe conturile SRL „SLOHOR-URIS” deja sunt puse sechestru pe mijloacele financiare. La moment, agricultorii, inclusiv SRL „SLOHOR-URIS”, se află în faza cea mai importantă a anului în activitatea sa, perioada strânsului roadei, având nevoie de mijloace băneşti pentru a procura motorina în cantitatea necesară şi pentru a achita salariile persoanelor angajate. În asemenea circumstanţe, prin aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti din cont, practic a fost oprită toată activitatea - fapt inadmisibil de legislaţia naţională.

Termenul de declarare a recursului:

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 181 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură civilă, încheierile de asigurare a acţiunii pot fi atacate cu recurs. Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la data de 06

iulie 2023, iar recursul a fost înregistrat la data de 21 iulie 2023. Astfel, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele incidente speței, iar recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Colegiul relevă că, asigurarea acţiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive.

Primordial, instanța de recurs remarcă faptul că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este indisolubil legată de posibilitatea executării eventualei hotărâri judecătoreşti. Or, asigurarea acţiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. Necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri. Prin urmare, la soluţionarea chestiunii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare, instanţa ia în considerare toţi factorii şi interesele relevante şi

va dispune aplicarea acesteia numai dacă va constata că, în cazul neaplicării, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Colegiul notează că, la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăşi obiectul acţiunii, fapt care este inadmisibil.

De asemenea, prin prisma jurisprudenţei CtEDO, fiind consacrat principiul „dreptului la executare”, drepturile în faţa judecătorului şi implicit în faţa instanţei de judecată nu se rezumă doar la dreptul de a obţine o hotărâre judecătorească conform art. 6 (1) CEDO care ar rămâne iluzorie dacă nu ar fi însoţită de posibilitatea pentru cel care a obţinut-o de a obţine şi executarea acesteia. Dreptul la un tribunal devine neînsemnat dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o decizie judiciară definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi.

În speță, reclamantul SRL „Maxole Grup” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Slohor-Uris” privind privind rezoluțiunea contractului nr.17/08 din 17 august 2022 și încasarea datoriei.

Prima instanță, în scopul asigurării acțiunii a dispus aplicarea sechestrului, în limitele valorii datoriei revendicate prin acțiune în cuantum de 500000 lei.

Astfel, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii s-a argumentat prin existența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, argumente pe care instanța de recurs le apreciază ca fiind întemeiate.

Reieșind din circumstanțele speței, raportate la dispozițiile legale enunțate mai sus, aplicarea măsurii de asigurare se impune din considerentul că acțiunea poartă un caracter patrimonial, iar neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În acest sens, Colegiul reiterează că obiectul acțiunii îl constituie încasarea datoriei rezultată din contractul de vânzare-cumpărare nr.17/08 din 17.08.2022, încheiat între SRL „Maxole Grup" și SRL „Slohor-Uris", care constituie suma de 500000 lei cu titlu de avans achitată pârâtului SRL „Slohor-Uris" la 18.08.2022. Deci, rațiunea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii este evidentă, avînd în vedere valoarea sumei revendicate, astfel se constată existența unei prezumții că neasigurarea acțiunii va face imposibilă executarea unei viitoare hotărâri.

Totodată, contrar argumentelor invocate de către recurent, este de menţionat, că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

Nu pot fi reținute drept temei pentru respingerea cererii de asigurare a acțiunii, argumentele recurentului precum că măsurile de asigurare aplicate prejudiciază activitatea societății. Aici Colegiul notează că, prin încheierea contestată, nu a fost aplicat sechestru pe conturile bancare, dar pe mijloacele financiare aflate la conturile bancare, în limita valorii acțiunii, în sumă de 500 000 lei.

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Pe cale de consecință, concluzia primei instanțe referitor la admiterea cererii și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în limita valorii datoriei revendicate, este justă și argumentată, iar în opoziție, recurentul nu a prezentat argumente de natură să răstoarne soluția adoptată de prima instanță.

Mai mult decât atât, Colegiul atestă că celelalte obiecții invocate de către recurent se referă la fondul cauzei și nu la pretinsa ilegalitate a încheierii contestate.

În acest sens, Completul judiciar reţine că, prin prisma jurisprudenţei CEDO, „...art. 6 paragraf. 1 al Convenţiei nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge

recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsită de şanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995)".

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 424 alin. (1), art. 426 alin. (3), art. 427 lit. a), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SRL „Slohor-Uris".

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 iulie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Maxole Grup" către SRL „Slohor-Uris" privind rezoluțiunea contractului și încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător: Anatol Pahopol

Judecătorii: Ruxanda Pulbere

Ala Malîi